

υποχρεώνω

υποχρεώνω, ρ. [<υπόχρεος + κατάλ. -ώνω], υποχρεώνω· προκαλώ σε κάποιον συναίσθημα ευγνωμοσύνης για κάτι καλό ή για κάποια εξυπηρέτηση που του έχω κάνει: «με υποχρέωσε αυτό το παιδί με την προθυμία με την οποία βοήθησε!»·

- η ευγένεια υποχρεώνει, βλ. λ. ευγένεια·

- μας υποχρέωσες! **α.** ειρωνική παρατήρηση σε κάποιον, που υποτίθεται πως ενήργησε προς όφελός μας. (Λαϊκό τραγούδι: μας **υποχρέωσες**, μας υποχρέωσες, μα δε μας είπες, τελικά, πόσο μας χρέωσες). **β.** ειρωνική παρατήρηση σε κάποιον, ο οποίος παρά τη θέλησή μας, μας αναθέτει μια δουλειά ή μια υπόθεση. Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το τώρα μάλιστα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας